

42 Yıl...

Elektrik Yüksek Mühendisi Sevinç KICIMAN

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Bölümü'nden 1965 yılı sonunda M. S. derecesi ile mezun olduktan sonra Elektrik İşleri Etüt Dairesi Genel Direktörlüğü'nde proje mühendisi olarak çalışma mesleğine başladım. Daha sonra Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün danışman firması Amerikan EBASCO şirketinde Keban ve Gökçekaya Hidroelektrik Santralleri projelerinde çalıştım; Türkiye Elektrik Kurumu (TEK)'nin Planlama ve Koordinasyon Dairesi Başkanlığı'nda dağıtım, üretim ve iletim planlama konularında Başkan Yardımcılığına kadar çeşitli pozisyonlarda bulundum.

1982 yılı mesleğimimde bir dönüm noktası oldu ve Cenevre'deki Birleşmiş Milletler Avrupa Ekonomik Komisyonu'nun (AEK) Enerji Bölümü'nde görev alarak Elektrik Komitesi Sekreterliğini üstlendim; Doğu ve Orta Avrupa'daki rejim değişikliği ve küreselleşme konularında; Orta ve Doğu Avrupa ülkelerine teknik destek programlarının düzenlenmesinde çalıştım.

Daha sonra aynı Kurulda AEK Sürdürülebilir Enerji Komitesi Sekreterliği'ne atandım; ayrıca Güneydoğu Avrupa İşbirliği

Teşebbüsünün "Güneydoğu Avrupa Elektrik Bağlantısının Geliştirilmesi" projesinin teknik koordinatörlüğünü yürüttüm. AEK Enerji Bölümü Direktör Yardımcılığı görevini de sürdürmekteyim. Şubat 2001 tarihinde, 19 yılı yakın bir süre çalıştığım Birleşmiş Milletler'den ayrılarak Türkiye'ye döndüm.

2001-2005 tarihleri arasında, ferdî üyesi olduğum Dünya Enerji Konseyi Türk Milli Komitesi'nin Genel Koordinatörlüğü'nü yaptım.

Şu an, AB'nin lobi kuruluşu olan EURELECTRIC'in ülkemizdeki ulusal komitesi olan Türkiye Elektrik Sanayi Birliği'nin (TESAB) Genel Sekreterliği'ni yürütmekteyim.

Aslında kadın olarak bu mesleğin yürütülmesinde tabii ki büyük zorluklar var. Buna evli bir eş ve özellikle anne olarak da sorumluluklarımızın eklenmesi, ister istemez mesleğimizin tabii ki sınırlarını çiziyor. Ama beni bu sınırlar rahatsız etmedi. Onları öyle kabul ederek kendime uygun ama yorucu olmakla beraber başarabileceğim bir yol çizdim sanıyorum. Meslek yaşamımdaki ilerlememde

erkek/kadın ayrımı ile pek karşılaşmadım diyebilirim. Kadınların aleyhindeki bu farklılığa öncelikle kendim inanmıyordum ve buna belki de hiç fırsat vermeyecek şekilde mücadele ettim.

Bunun tersini de, yani kadınların abartılı şekilde, lehindeki durumları da kabullenemedim. 1990'lı yıllarda Birleşmiş Milletler'de başlayan kadın öncelikli atama ve terfilerde, bunu kadın meslek sahiplerine yapılan bir cins ayrımı olarak aşağılayıcı bulduğumu ve genel eşitliği bozduğunu, üye olarak bulunduğum tayin ve terfi değerlendirme panellerinde dile getirerek savundum.

42 yıllık meslek yaşamımın kısa bir özetini yaparken hızla gözümün önünden geçen tüm anıları bana mesleğimi ne kadar sevdiğimi; bazı güçlüklerle karşın da olsa çalışma yaşamımın genelde bana büyük bir mutluluk verdiğini anımsattı. Bunda, öncelikle, çalışma hayatıma saygı gösteren ve ülkem için çalışmam gerektiğine inanarak beni yüreklendiren, zor zamanlarımda bana destek olan eşime borçlu olduğuma inancım sonsuzdur.

